

Затова той е изтеглен до едно островче при румънския бряг, някъде зад големия остров Вардим. През деня четата прекарва укрита в тръстиките, посетена от няколко българи от изпращачите.

Настъпва дългоочакваният момент. Към 3 ч. по турски, т.е. около 9 ч. вечерта, натоварения чам потегля към българския бряг. Излиза от румънския ръкав и теглен от лодка се отправя по диагонал към Вардимското блато. Според летописците в чама случайно изгърмява една пушка, която леко наранява Сава Силов, а след това пицова на капитана на чама. Може би затова, когато наближават българския бряг, са забелязани от турския караул. Като мисли, че карат контрабандна стока, той иска да спрат. За четниците става ясно, че са открити. С изстрели групата на Караджата принуждава караула да отстъпи, а чамът се насочва към брега. Това става около 11 ч. вечерта. Мястото, където спират е малко заливче с песъклив бряг – Буазлар куму (Песачливото гърло). Там някой си Янко от Вардим е прокопал канал към блатото, от където е името на местността – Янково гърло. То е сред Вардимското блато, на около километър от устието на р. Янтра, сега в землището на с. Новград, Ивановска община, Разградска област. Вероятно четата е искала да слезе по-на запад, в западния край на блатото, но поради течението и караула се отклонява на изток.

НА РОДЕН
БРЯГ /27/

Докато четниците слизат на родния бряг, към чувите изстрели се приближава турския пост начело с един онбашия. Става кратка престрелка. Постът, дал някои ранени, е принуден да отстъпи с викове: "Баскън вар (стана нападение)". В това време по реката преминава австрийският параход "София", който чувайки изстрелите, спира. Четниците искат да го обстрелят, мислейки го за "Германия", свързан с трагичната гибел на Н. Войводов и Цв. Павлович предната година, но